

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

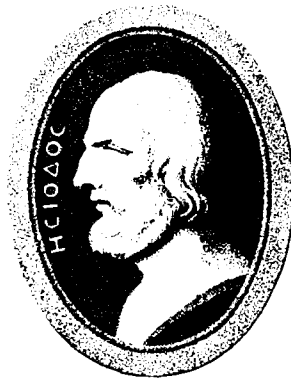
H E S I O D I

A S C R A E I

O P E R A .

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI
ASCRAEI
OPERA OMNIA.

EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO

MDCCCXXXIII.

PRAESIDVM LICENTIA.

AD
FERDINANDVM
AVSTRIACVM
M. THER. ET FRANC. I
AVGG. FILIVM
IMP. CAES. IOSEPHI II
FRATREM
INSVBRIAE FELICITATIS
AVSPICEM ATQVE ASSERTOREM

BERNARDVS ZAMAGNA.

*I*am casus Ithaci varios, dum victor ab urbe
Dardania patriae semper fugientis ad oras
Tenderet antiquumque patrem visurus et almam
Penelopen, Fernande, tui fausto omine ⁽¹⁾ fratris

(1) PETRO LEOPOLDO M. Etrur. Duci, Principi sapientissimo litterarumque amantissimo inscripta est Odyssea.

4
*Per Latias gentes vulgavimus. hoc tibi nostrum
Surgat opus, Pindi quando me numina nymphae
Haud proprii ingenii parta clarescere prole,
Sed patrio argivos deducere litore vates,
Et voluere novo, si qua est ea gloria, cultu
Indutos passim romana per oppida ferre.
Moeonides placuit Leopoldo, et Naiades Arni
Ad ripas plausere Ithaco. cur fertilis Ascræ
Ille tibi cultor, paribus qui floruit annis,
Proximus ut fama, pangendi ita carmina arte,
Non placeat, magnaue tui sub nominis umbra
Eridani placidum per me deductus ad amnem
Paullatim incipiat Graias dediscere voces,
Boeotumque modos? heic inter pacis amicae
Otia sub tanto posuit sibi principe sedem
Pallas, et omnigenae doctrinae lumina fundit
Vatibus haud inimica bonis, quos divite vena
Ingenii Musaeque aluere et Phoebus Apollo.
Prima tenet vatum in templo loca maximus ales
Moconius, propiorque sedet donatus et ipse*

*Hesiodus lauro longum vernante, nec illum
 Dedignata sequi magni est mens dia Maronis.
 Ambo digna canunt, ambo se praepete penna
 Diversum per iter celsa intra nubila tollunt
 Admissique choro Superum mensisque recepti.
 Ergo age sis, Fernande, ascræi ad sacra poëtae
 Ingredere o mecum. non ille horrentia Martis
 Arma, nec ultrices alterna in vulnera dextras
 Hospitio pro laeso, et raptæ coniugis igne;
 Sed canit ⁽¹⁾, ut subito tener olim increverit orbis,
 Ac terræ tractusque maris caelumque profundum
 Fluminaque primique homines naturaque divum
 Exstiterint, longaeque sequens vestigia famæ
 Vsque Chao a veteri Troianæ ad tempora cladis
 Fataque fortunasque virum tenebrosa que regna
 Omnia musæo contingens nectare clarat.
 Namque Chaos rerum primordia nocte tegebat
 Indistincta locis formæque expertia; donec*

(1) *Vides, opinor, hæc ad Theogoniam Hesiodi pertinere.*

*Confusam discussit Amor volventibus annis
Congeriem. tellus foecundo corpore, et aura
Lumine purpureo risit; sua tempora menses,
Et pariter novere suos vaga sidera motus,
Collectumque fretum sedit, fluviique voluti,
Cunctaque ceperunt genitalia semina vitas.
Caelus in aetherio primus regnavit Olympo,
Tellurisque sinu commixtus fudit in auras
Progeniem horrendam; donec materna sequutus
Iussa vafer Saturnus acuta falce petivit
Deprehsus insidiis, patrioque potitus honore
Eripuit vi scepra. hoc rege agrestis et exlex
Vita diu, moresque feri viguere, nec ullus
Iustitiae, laudique locus fuit; illaque Graii
Aurea dixerunt, fuerint quum ferrea secla,
Quae non ulla Deum referat mortalibus ira.
Mox tamen hic, frustra Titanum fortibus armis
Defensus, natosque petens in praelia, magno
Sub Iove succubuit victus, qui fulmine diros
Caeligenas, ipsumque alta caligine mersit*

7

*Infra Erebum iaciens pavitantem, ubi Tartarus horret
Aeterna sub nocte ingens, pars ultima rerum.
Hinc Iovis auspicio regni successit origo
Tertia. in astrifera caeli sedet arduus arce
Fulgura molitus dextra, totumque per orbem
Providus intendens aciem sua praemia laudi
Ac sceleri tribuit poenas, hominumque per artes
Ingenia exacuit. prima haec felicitis imago
Imperii, vobis quae nunc regnantibus aucta
Crevit in immensum, totamque effudit opum vim.
Tum rerum tenuis tantum experientia venit,
Quaesitique usus faciles; proscissaque terrae
Viscera, et attritus coepit splendescere vomer,
Edomitique boves, pecudesque in septa receptae
Aeraque personuere, et ferrum incanduit igne.
Quid faceret mortale genus? non roscida mella
Sponte dabant rupes, nec vino et lacte fluebant
Pura per intactos labentia flumina campos,
Aut inarata Ceres surgebat. iamque placere
Glandiferi foetus passim montanaque corna*

*Desierant, alioque inventum vivere cultu,
 Et solem prohibere et acutae frigora brumae
 Vestibus iniectis, alimentaue mitia nosse.
 Omnia quae cernens, sacrosque recludere fontes
 Ausus opum vates ascraeus, primus agrestes
 Edocuit ⁽¹⁾, fractis quo sidere semina glebis
 Tradere conveniat? segetis quis cultus opimae?
 Tempora quae messis, quaque arte paranda supellex
 Rustica et agricolis quae cura adhibenda iuvenis?
 Nec minus et varios docuit per caerula cursus
 Litore digressus patrio, quando omnia tellus
 Haud omnis bona ferre negat; certusque notavit,
 Quid pluviaeque ferant Hyades, quidque asper Orion,
 Arcturusque, Haedique, et quali flamine eundum,
 Si placeat rapidi tentare pericula ponti,
 Divitiasque sequi peregrinas. cuncta sed ante
 Iustitiam servare iubet, sanctumque pudorem,
 Et mores sine labe. hinc vis et turpis egestas*

(1) Haec ad alterum Hesiodi carmen pertinent, nimirum ad Opera et Dies.

9

*Diffugiunt, pietasque viget, populosque per omnes
Copia largifico effundit sua munera cornu,
Quam requies non donat iners, at sedula cura,
Assiduusque labor. quid iam diversa canentem
Argumenta sequar? cecinit qui sanguine divum
Heroes ⁽¹⁾ nati populos aut legibus aequis
Rexere, aut domito retulere ex hoste triumphos,
Monstraque placarunt per magnas didita terras;
Multaque praeterea, invidit quae longa vetustas,
Consumpsitque vorax. restat pars unica laudum
Coniugis Amphitryonaeae, susceptaque magno
De Iove progenies, Alcides ille superbi
Martigenae domitor Cycni quo tempore scutum
Fulmineum quassans Pagasaei ad Apollinis aram
Perculit, ac magna Delphos formidine solvit.
O vatem nimium felicem, edicere primo
Cui rerum tot mira datum: te principe dignus
Vivat, et usque novo vigeat florentior aevo*

(1) Inter alia poëmata Hesiodus et Heroogoniam scripsisse traditur, cuius pars fortasse Scutum Herculis, de quo suo loco dicetur.

Quod si magnanimos ipsi propiora tulissent
Austriadas bona secla tuos, non ille creatos
Stirpe alia heroas celebrandos carmine sacro
Legisset. labor unus erat gens Austria, et almis
Caesaribus foecunda domus dyrcaea sonaret
Per nemora, et plausu miratum impleret Olympum.
Tum licuit certare ⁽¹⁾ vel ipso iudice Phoebō
Argolico in coetu cum magno scilicet olli
Moeonida, quamvis argivae robora pubis
Hectoreos circa muros, Simoëntaque clausum
Caedis Achilleae furiis cecinisset, et ignes
Suppositos Xanthi quondam ferventibus undis.
Cuncta tuae gentis, Fernande, insignibus orsis
Cessissent decora illa, diu quae versibus aetas
Digna tullit. nil gente tua nam maius in omni
Laude, per obliquos signorum flammeus orbes
Dum rutilo invehitur curru, sol cernit ab axe.

(1) Non defuere, qui dicerent Homerum quondam certasse cantu in Euboea cum Hesiodo, victumque decessisse sententia Panidis. Sed parum id verisimile.

*Sed non dulcisono Superi haec celebranda dedere
Dona seni; nec si tribuissent, omnibus unus
Sufficeret. fortuna aliud servavit in aevum
Austriadum laudes, aliis et vatibus olim
Ferre dabit prima repetens ab origine gentem
Caesaream. iam nunc faciles date lilia nymphae,
Auricomos iungam flores, magnosque nepotes
Muneribus iustis cumulabo, et laurea nectam
Serta comis, donec subvectus in ardua templa,
Gloria ubi sedem posuit, tantosque sacrauit
Alma viros rutilo succendens lumine, vivam
Effigiem fratrum, quos haec mirantia cernunt
Saecula, victuro describam carmine vates.
In medio mihi Caesar avito insignis honore
Stabit: eum circa variis de partibus orbis
Attonitae gentes procumbent, dignaque ad aras
Thuricremas facient pro salvo vota parente
Compede iam fracta, miseris quam barbara quondam
Immiti iussu dominorum induxerat aetas.
Ille Iovis super ales erit, geminoque minatus*

*Hostibus exitium collo pendebit in aura
Opperiens nutum, quo martia fulmina vertat.
Hinc Leopoldus agens Thuscae felicia gentis
Agmina fraterno laetus gaudebit amore,
Iuraque et augustas leges, queis temperat urbes
Maximus ostendet: propior Flora aurea plaudet.
Hinc sacra albenti devinctus tempora vitta
Teutonicos Equites primaevi floris in aevo
Ostentans, quondam pars magna futurus et ipse
Imperii, sistet ductor: se candida supra
Relligio pietasque addet. iamque Itala linquens
Moenia, et Eridani niveos resonantis olores
Ipse aderis, Fernande, aequos cui vivida mores
Gratior insignit formoso in corpore virtus,
Attollitque animos. erit una Insubria tecum
Omnis, et aeternae spondebit praemia famae
Caelicolas testata, sibi te vindice laetos
Illuxisse dies, et crescere commoda et omnes
Auspiciis vidisse tuis decora alta per urbes.
Invidia infelix liventia brachia mordens*

*Freudebit frustra, virtutumque ora tremiscens,
Vos hilari quae fusa choro circumundique ludent,
Sanguineos vellet raptis pro crinibus angues.
Salvete heroes sacrum genus! o mihi tantum
Donent fata aevi, vestras ut dicere laudes
Et valeam myrto victricem intexere frontem,
Invideat stupefacta novo dum Grecia vati.
Interea Ascraei tu carmina docta poëtae,
Si vacat, et fesso rerum si qua otia moles
Publica dat, leni vultu dux accipe: in illis
Invenies, quae lecta tibi dulcedine mentem
Afficiant. neque enim vana heic sub imagine rerum
Pieriis ludunt aures insomnia formis,
Nec Venus, aut Veneris puer ille infecta veneno
Improbis idalio contorquet spicula ab arcu;
Vtilitas sed multa latet, vitamque beatam
Quae faciant, praecepta, et rerum maxima virtus.
Fors etiam tecum lustrans haec carmina quondam
Regia gaudebit coniux illa inclyta fama
Italides inter, qua nullam Pallas amica*

*Erudiisse magis doctrina fertur in omni
 Estensi de gente nurum, nec pluribus auctam
 Illecebris aliam Charites excellere passae;
 Et gens illa quidem Musisque et Apolline clara est.
 Ipsa suis curam genitrix ubi sedula natis
 Impendit, magnum et matris satiavit amorem
 Omnigenos volvit libros, Italasque camoenas
 Respicit et Latias pariter, non inscia laudum
 Vlli, audentem vexit quem Pegasus ales
 Aonas in montes Graiorum exempla sequutum.
 Et querimur non esse, modis qui praebeat aures
 Dulcibus Aonidum, tales quum numina vobis
 Concilient sensus? vobis et gaudia musae,
 Et vates secura ferunt, nec fama poëtae
 Vilis utrique sonat: testis Modoetia, et altis
 Porticibus vivo surgens de marmore sedes,
 Quam vario circum florent pomaria cultu,
 Regis opus, magni referens miracula prisca
 Luculli Alcinoique. illic iam teque tuaque
 Coniuge, quae parili tecum contendit amore,*

Auspicihus, geminos cantu certare ⁽¹⁾poëtas
Vidimus, et longo renovatos tempore ludos
Pieridum. laeta procerum stipante corona
Ambo vos alacres libantes flumina sacri
Gutturis, in morem torrentis uterque ciebat
Quae rapidi vena fundens e divite vates,
Plaudere nec piguit, nec fessis addere vires.
Omnia laetitia resonabant: famaue et udas
Naiadas fuis per caerula colla capillis
Ad plausum excierat vicini e gurgite fontis,
Et Satyros Faunosque et agrestia numina nymphas,
Vt quondam Arcadiae in lucis ad Panos avenam,
Aut Orphei dulcem ad cantum prope Strymonis undas.
Illo oro nunc vultu, illo mea carmina plausu
Excipite illustres animae, tuque optime Princeps,
Tuque tuo dilecta viro clarissima Nympha

(1) Duo vates praestantissimi, alter Veronensis Loren-
 tius Neapolitanus, alter Mollius, complures dies apud
 optimos principes commorati sunt, maximamque sibi lau-
 dem et ipsorum principum et aliorum auditorum iudicio
 extemporaneis carminibus non minus scite quam eleganter
 decantatis pepererunt.

*Formosis Iunonem oculis et Pallada culto
Ingenio superare potis. si cesseris ultro
Id proprium, Fernande, petam quod numina, nullum
Maius erit donum. nostrum tibi serviet usque
Iam studium, tibi cura; tui sic germina Gnati,
Italiae spes alta, et aviti gloria regni,
Incolumes vigeant; primis mirentur et annis
Virtutesque tuas laudumque immensa tuarum
Per populos, quos ipse regis, monumenta, nec ullo
Nomine tam laeti plaudant, quam quo tibi certam
Sternis ad astra viam, et dignum te fingis Olympo,
Deliciaeque, paterque hominum late undique dictus.*

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
Αἰθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
Ὅρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
5 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο,
Ἡ Ἴππουκρήνης, ἡ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν·
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 Ἐννύχαιαι στείχον, περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

- Ἦβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἦώ τ', Ἠελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τε, Ἰάπελόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 20 Γαίαν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
 Αἱ νύ ποθ' Ἠσίοδον καλήν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρότις τ' αἰ Δεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
 25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 Ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
 30 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
 Δρέψασθαι Δηλόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
 Θεῖην, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
 Σφᾶς δ' αὐτάς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεδεῖν.
 35 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέθρην;
 Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ

- 40 Ἐκ στομάτων ἡδεῖα . γελαῖ δέ τε δώματ' ἀπαλὸς
 Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὅπ'ι λειριοέσση
 Σκιδναμένη . ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου ,
 Δώματα ἀθανάτων . αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι ,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
 45 Ἐξ ἀρχῆς , οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικλον ,
 Οἷτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ , δωλῆρες ἐάων .
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα , θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν ,
 Ἀρχόμεναι δ' ὕμνευσι θεαὶ , λήγουσαι τ' ἀοιδῆς ,
 Ὅσον φέρτατός ἐσσι θεῶν , κράτει τε μέγιστος .
 50 Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 Ὑμνεῦσαι , τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου ,
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες , κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο .
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη , γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα ,
 55 Λημοσύνην τε κακῶν , ἄμπαυμά τε μερμηράων .
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητιέτα Ζεὺς ,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων , ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων .
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην , περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων , περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη ,
 60 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας , ἧσιν ἀοιδῇ
 Μέμβλεται , ἐν σλήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις ,
 Τυλθὸν ἀπ' ἀκρολάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου ,

- Ἐνθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλὰ.
 Πάρ δ' αὐτῆς Χάρϊες, καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 65 Ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὅσσαν ἰεῖσαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἥθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὁρώρει,
 Νεισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι, αἰδον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη δ'. ἡ δὲ προφερεστέρα ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 Τοῦ δ' ἔπει' ἐκ στόματος ῥεῖ μεῖλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα δέμιστας.

- Ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπιστράμένως κατέπαυσε.
 Τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
 90 Ῥῆιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἰλάσκονται
 Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
 Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὄντινα Μοῦσαι
 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἄζεται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 100 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 ὕμνησῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 Μέννηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρει τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
 105 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
 Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Νυκλὸς καὶ δνοφερῆς, οὓς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·
 Εἶπατε δ' ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,

- Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἶδματι δῦον,
 110 Ἄσπρα τε λαμπερόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθευ,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτήρες ἐάων.
 ὧς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἦδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπλυχον ἔσχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 115 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρότις Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἡρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 Ἦδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὲς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπιφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκλὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμερη ἐξεγένοντο.
 125 Οὗς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃτι μιγεῖσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' οὔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσηέντα.
 Ἦ δὲ καὶ ἀτρύγεον Πέλαγος τέκεν οἶδματι δῦον,

- Πόντον, ἄτερ φιλότῆλος ἐφίμερον. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν δ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 135 Θεϊάντε, Ῥεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοίβην τε χρυσοσφέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον.
 Οἱ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδωσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 145 Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκειτο μετώπῳ·
 Ἴσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κοτλὸς τε, Βριάρεώς τε, Γύγης δ', ὑπερήφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἅπ' ὤμων αἰσسونτο
 Ἄπλαστοι· κεφαλὰὶ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ σπιθαροῖσι μέλεσσιν.
 Ἴσχύς δ' ἄπλατος, κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,

- 155 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἥ δ' ἐνλὸς σίοναχίζετο Γαῖα πελώρη
- 160 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
 Τεύξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἱ κ' ἐθέλητε
- 165 Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
 Ὑμέτερον· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 Φθέγγετο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἄψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν.
- 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 Ἔργον· ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 Ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
- 175 Ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάλων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἰμείρων φιλόλητος ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη

- Πάντη· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὤρεξατο χειρὶ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
 Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἐρρίψε φέρεσθαι
 Ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·
 Ὅσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 185 Γεῖνατ' Ἐρίννυς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 Μήδεά δ' ὥς τοπρῶτον ἀπολμήξας ἀδάμαντι,
 Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ξαθείοισιν
 Ἐπλετο· ἐνθεν ἐπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον·
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 Θρέφθη· ἄλλαρ' Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
 Κυπρογένειαν δ', ὅτι γένετο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 Ἥδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

- Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ιούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματ' ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μελιχίην τε.
 Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ τιταίνοντάς ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 210 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνείρων.
 Οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν·
 215 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντ' αὖ τε δένδρεα καρπὸν·
 Καὶ Μοίρας καὶ Κηρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
 Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 220 Αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιθασίας ἐφέπουσαι
 Οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅς τις ἀμάρτῃ.
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

- Νύξ ὅλοή· μετὰ τήνδ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότῆλα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
 Ὅρκον δ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση·
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 Οὔνεκα νημερλῆς τε καὶ ἥπιος· οὐδὲ δεμισλέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.
 Αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέλαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῷ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρῃα τέκνα θεάων,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠΰκόμοιο,
 Κούρης Ὠκεανοῖο τελέηντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαῷ τ', Ἀμφιπρίτῃ τε,
 Εὐδώρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοθόῃ, Σπειῷ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρόεσσα,
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυῇ,

- Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Ἐυνείκη ῥοδόπηχυς,
 Δωλώ τε, Πρωλώ τε, Φέρουσα τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκλαίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια,
 Ἴπποθόη τ' ἐρώεσσα, καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυς,
 Κυμοδόκη δ', ἥ κύμαλ' ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
 Πνοιᾶς τέ ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα πρηῦναι, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιρίτῃ·
 255 Κυμώ τ', Ἡϊόνη τε, εὐστέφανός δ' Ἀλιμήδη,
 Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρη τε, καὶ Ἐναγόρη, καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμη τε, καὶ Ἀυλονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Ἐνάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
 260 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίπῃ·
 Νησώ τ', Ἐυπόμῃ τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε,
 Νημερτής δ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 265 Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρεῖταιο δύγαλρα
 Ἠγάγελ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν,
 Ἡὔκόμους δ' Ἀρπύιας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
 Αἱ ρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὠκείης πτερύγεσσι· μελαχρόνιαι γὰρ ἰαλλον.

- 270 Φόρκυι δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπάρῃος,
 Ἐκ γενεῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμεναί τ' ἄνθρωποι.
 Πεφρηδὼ τ' εὐπεπλον, Ἐνυὼ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς δ' αἶ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
 275 Ἐσχαλίῃ πρὸς νυκλὸς· ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τε, Ἐυρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα,
 Ἡ μὲν ἔην θνητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν ἑαρινοῖσι.
 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηλᾶς
 Γεῖνεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χ' ὡ μὲν ἀποπλάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μῆλων,
 285 Ἴκετ' εἰς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροντὴν τε στέροπῃν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόῃ καύρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακληεῖη,
 290 Βουσί παρ ἐιλιπόδεσσι, περιρρύτῳ ἐν Ἐρυθρίῃ·
 Ἡματι τῷ, ὅτε περὶ βοῦς ἤλασεν εὐρυμέλῳπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὠκεανοῖο,

- Ὄρθον τε κλῆινας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
- 295 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκός
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, δείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 Ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρηον,
 Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
- 300 Ποικίλον, ὠμησλήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσατο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
- 305 Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινὸν δ' ὑβρισλήν τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
- 310 Δεύτερον αὖτις ἔτικλεν ἀμήχανον οὔτι φαλειὸν,
 Κέρβερον, ὠμησλήν, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πεντήκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερὸν τε·
 Τὸ τρίτον, Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
- 315 Ἀπληλὸν κοτέουσα βίῃ Ἡρακληεῖη.

- Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνῆρατο νηλεῖ χάλκῳ
 Ἀμφίρυσονιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆης, βουλῆσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἐτικλε, πνέουσιν ἀμαιμάκελον πῦρ,
 320 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε·
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροπόιο λέοντος·
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡδ', ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἴλε καὶ ἐσθλος Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 Γουνοῖσιν καλένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
 330 Ἐν θ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἡδ' Ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδαμάσσε βίης Ἡρακληείης.
 Κηλῶ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 335 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλασσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστὶ.
 Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ πόταμοῦς τέκε δινῆεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,

- Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰσῆρον καλλιρέεθρον,
 340 Φάσιν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελῷον ἀργυροδίνην.
 Νέσσον τε, Ῥόδιόν δ', Ἀλιάκμονά δ', Ἐπλάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Δεῖόν τε Σιμοῦνλα,
 Πηνειόν τε, καὶ Ἔρμον, ἐϋρρεΐτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθενίον τε,
 345 Εὐηνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, Δεῖόν τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἀνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθώ τ', Ἀδμήτε τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
 350 Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη Δεοειδῆς,
 Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
 Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυϊά τε, Πασιθόη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατὴ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρη·
 355 Κερκηΐς τε φύην ἐρατὴν, Πλουτώ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
 Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος·
 Κρισιή τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυπσώ·
 360 Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ὠκυρόη τε·
 Καὶ Στυξ, ἥ δὴ σφέων προφερεστέρα ἐστὶν ἀπασέων.

- Αὔται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κοῦραι· πολλαὶ γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίνοι,
 365 Αἱ ῥα πολυσπερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, Δεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 ὕιές Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνίσπειν·
 370 Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἱ ἂν περιναιετάωσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡὼ δ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοί οὐρανὸν ἐυρὺν ἔχουσι,
 Γεῖναθ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.
 375 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τίκλει φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Ἀσπράϊόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα Δεάων,
 Πέρσην δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀσπραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργεσῆν Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
 380 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃτι θεῶ θεὰ ἐυνηθεῖσα.
 Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκλει Ἐωσφόρον ἠριγένεια,
 Ἄσπρα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐσπεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,

- 385 Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκελα γείνατο τέκνα,
 Τῶν οὐκ ἐστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅπῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει·
 Ἄλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρὺκλύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στῦξ ἀφθιτος Ὠκεανίνῃ,
- 390 Ἥματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπηλῆς
 Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μὴ τιν' ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἑκάστον
 Ἐξέμεν ἦν τοπάρως γε μέτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
- 395 Τόν δ' ἐφάθ' ὅς τις ἄλιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραςτος,
 Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἦ δέμις ἐστί.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στῦξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
 Σὺν σφοῖσιν παίδεσσι, φίλου διὰ μῆδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
- 400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἐμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἥματα πάντα ἐοὺς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὖτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπῆσθη,
 Ἐξετέλεσσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν.
- 405 Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
 Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

- Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐνὸς Ὀλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀσπερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλήσθαι ἄκδιτιν.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσπερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστ'α.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἐκάτην· πολλὴ τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
 420 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δύναμεις γε πάρεσ'ιν.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
 Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 Ἀλλ' ἔχει ὥς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μουνογενῆς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἐτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Οἷ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν.
 430 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέλησιν.

- Ἡ δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Νίκην προφρονέως ὁπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 435 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἥδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἀεθλον
 Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὁπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἰππήεσσι παρεσλάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 440 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπρόμελον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικλύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σλαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' ἀέξειν,
 445 Βουκολίας τ', ἄλγας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἰδέ τε τιμαί.
 Ῥεῖη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φάιδιμα τέκνα,

- Ἔστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἴφθιμόν τ' Αἶδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τοῦς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὃς τις ἑκάστος
 460 Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν οὐρανίωνων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληΐδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Οὐνεκά οἱ πέπρατο ἐφ' ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 Καὶ κρατερῶ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
 Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ρέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 Τοῦς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκούσα
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννὺς πατρὸς ἐοῖο
 Παιδῶν, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 475 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεῖ καρτεροθύμῳ.

- Πέμψαν δ' ἐς Λύκλον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 Ὅπως ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
 Ἔνθα μὲν ἴκτο φέρουσα Δοῖην διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
 Ἄντρῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδη μέγ' ἄνακτι, Δεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἄντι λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής
 490 Λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χειρὶ δαμάσσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Ἡὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 495 Ὃν γόνον ἅψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Νικηθεῖς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,

- 500 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσιφροσύνησιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 505 Καὶ σπεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰάπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμόν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δέ οἱ Ἄτλαντ' ἀκρατερόφρονα γείνατο παῖδα.
 510 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον, ἥδ' Προμηθεά
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφησίῃσι·
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 515 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
 Εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
 Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
 Ἑσπέρως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.

- Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃγ' ἦπαρ
 Ἥσθιεν ἀθανάτον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
- 525 Νυκλὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ' ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
- 530 Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγένης κλέος εἶη
 Πλείον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα αἰζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 Καί περ χώμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίῳ.
- 535 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἐγκαῖα πίονι δημῷ
 Ἐν ρινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ·
- 540 Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 Ὡ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
- 545 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

Ἦκ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)

Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν ἀειγενετάων,

Τῶν δ' ἔλευ' ὀπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

550 Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἀφθίτα μῆδεα εἰδώς

Γυνῶ ῥ' οὐδ' ἡγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.

Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,

555 Ὡς ἶδεν ὀσλέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.

Ἐκ τοῦ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων

Καίουσ' ὀσλέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,

560 Ὡ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.

Ὡς φάτο χῳόμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς·

Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ

Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο

Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο,

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν

Ἐν κοίλῃ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμόν

Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,

- Ὡς ἶδεν ἄνθρωποισι πυρὸς τηλέσκοπον ἀυγὴν.
 570 Ἀντίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἄνθρωποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφῆν ἐσθῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτειν
 575 Δαίδαλῆν χεῖρεσσι κατέσχεθε, Δαῦμα ιδέσθαι·
 Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέος ἄνθεσι ποίης
 Ἰμερτοὺς παρέθηκε καρῆατι Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δέ οἱ στέφανον χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 580 Ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρὶ.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τέλεύχατο, Δαῦμα ιδέσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
 Θαυμασίη, ζωῶσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
 585 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν, ἀντ' ἀγαθοῖο,
 Ἐξάγαγ' ἐνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἄνθρώπους,
 Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἄνθρωποισιν.
 590 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
 Τῆς γὰρ ὀλώϊον ἐστὶ γένος· καὶ φύλα γυναικῶν

- Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὁπότεν ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 595 Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
 Ἄι μὲν τε πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καλαδύντα
 Ἡμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἐνλοσθε μένοντες ἐπηρεφίας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστήρ' ἀμῶνται.
 600 Ὡς δ' αὐτῶς ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
 Ἀργαλέων, ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὡς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκῆται,
 605 Χήτει γηροκόμοιο, δδ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς
 Ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 Χηρωσαί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένῃται,
 Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀράρυϊαν πρᾶπιδεσσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 610 ἔμμεναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτήροιο γενέθλης,
 Ζῶει ἐνὶ σλήθεσιν ἔχων ἀλίαςτον ἀνίην
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐσλιν.
 Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκηλα Προμηθεὺς

- 615 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολὺῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμός ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
 Κότλῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἥνορέην ὑπέροπλον ἀγόμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
 620 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης,
 Ἔρθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Ἔιατ' ἐπ' ἐσχαλίῃ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 Διθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 625 Οὓς τέκεν ἡϋκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φραδομοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 630 Τίτῃνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοὶ,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 Οὓς τέκεν ἡϋκομος Ῥεῖη Κρόνῳ ἐυνηθεῖσα·
 635 Οἱ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
 Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοὺς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ

- Οὐδ' ἐλέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 Πάντων ἐν σλήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ σλήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 Φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φίλότηλος ἐννέος, ὅσσα παθόντες
 Ἐς φάος ἄψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 Ἡμετέρας διὰ βουλᾶς, ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαὔτις ἀμείβετο Κότλος ἀμύμων·
 655 Δαιμόνι', οὐκ ἀδάηλα πιφάσκει· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
 Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
 Ἀψορρόν δ' ἐξαὔτις ἀμειλίκων ἀπὸ δεσμῶν
 660 Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ

Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,

Μαρνάμενοι Τίτῃσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Ὡς φάτ'· ἐπῆνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,

665 Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς

Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέλαρτον ἔειραν

Πάντες, δηλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἡμᾶτι κείνῳ,

Τίτῃνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,

Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤκε φόως δε,

670 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.

Τῶν ἐκαλὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὧμων ἀτσοῖντο

Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα

Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.

Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσλαθεν ἐν δαὶ λυγρῇ,

675 Πέτρας ἡλιβάτους σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας

Προφρονέως, χειρῶν τε βίης δ' ἅμα ἔργον ἔφαινον

Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.

Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσλενε δ' οὐρανὸς εὐρύς·

680 Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος

Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἐνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα

Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωῇ

Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.

- Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σλονόεντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκελ' οὐρανὸν ἀσπερόεντα
 Κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
 Εἵθαρ μὲν μένεος πληνῶ φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 690 Ἀστράπτων ἔσλειχε συνωχαδόν. οἱ δὲ κεραυνοὶ
 Ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσπεροπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα δ' εἰλυφώντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 Καιομένη· λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Πόντος τ' ἀτρύγελος· τοὺς δ' ἀμφεπε δερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανε
 Ἄσπετος. ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 Ἀυγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε σπεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ δεσπείσιον κάτεχεν χάος· εἵσατο δ' ἄντα,
 Ὀφταλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι,
 Αὐτῶς ὥς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐνρὺς ὑπερθεν
 Πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 705 Τόσσοις δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἐριδι ξυνιώντων·
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίη τε κόνιν δ' ἅμα ἐσφαράγιζον,

- Βροντήν τε, σπieroπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπήν τε
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβος δ' ἀπληλὸς ὁρώρει
 710 Σμερδαλέης ἐριδος· κάρλος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρότοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
 Κότλος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἀάλος πολέμοιο.
 715 Οἷ ῥα τριηκοσίας πέτρας σλιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἐπασσυλέρας· καλὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς ἐνρυοδεΐης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 Τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέλια χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέλια χάλκεος ἄκμων
 725 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι·
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθῆν
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι

- 730 Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ ἐν ἐυρώεντι, πελώρης ἐσχαῖα γαίης.
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα Γύγης, Κότλος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάλθυμος
- 735 Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἔνθαδε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ·
- 740 Χάσμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὔδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλήη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
- 745 ἔσθηκέν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἐχέτ' οὐρανὸν ἐυρύν
 ἔσθηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀσμεφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἥμερα ἀμφις ἰοῦσαι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
- 750 Χάλκεον· ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ δύραζεν
 ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐνλὸς ἐέργει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἐκλοσθεν ἐοῦσα,

- Γαῖαν ἐπιστῆρέφεται. ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἱκῆται·
- 755 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἡ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐλοῦς
- 760 Ἡέλιος φάεθων ἐπιδέρκεται ἀκλίνεσσιν,
Ὀυρανὸν εἰσανιῶν, οὐδ' οὐρανόθεν καλabaίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀνστῆρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
- 765 Νηλεὲς ἐν σλήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεναι
Ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἔσθ' αἰσιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
- 770 Νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἔσθ' αἰεὶ ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἐκλοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
- 775 Ἐνθάδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,

- Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι καλῆρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐσθήρικται.
- 780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις
 Ἀγγελίης πωλείται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὀρηται.
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδῃται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
- 785 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
 Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης
 Ἐξ ἱεροῦ πόταμοιο ῥέει διὰ νύκλα μέλαιναν
 Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
- 790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης ἐίλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσση
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
- 795 Κεῖται νήϋτμος τέλελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἐρχέται ἄσσον
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος
 Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

- Ἄντ' ἀρ' ἐπὶ νουσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαΐτας,
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 Ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
 Ἀσπερῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 Ἀυτοφυῆς· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
 815 Ἄντ' ἀρ' ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο δεμέθλοις,
 Κότλος τ' ἡδὲ Γύγης· Βριάρεών γέ μὲν ἦν ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐδὸν ποίησε βαρύκλυπος Ἐννοσίγαιος.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπύειν, θυγατέρα ἦν.
 820 Ἄντ' ἀρ' ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 Ὀπλόταλον τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πελώρη,

- Ταρτάρου ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσήν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάμαλοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
 825 Ἦν ἑκατὸν κεφαλὰι ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
 Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγούρου·
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θάυμαλ' ἀκοῦσαι,
 835 Ἄλλοτε δ' αὖ ροίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
 Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς ἐνρὺς ὑπερθεν,
 Πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 Ὄρνυμένοιο ἀνακτος· ἐπεστένάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,

- 845 Βροντῆς τε σieroπῆς τε πυρὸς ἀπο τοῖο πελώρου,
 Πρησλήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
 Ἔξσε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θαλάσσα,
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκλᾶς, περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἐνοσις δ' ἄσβεστος ὁρώρει.
- 850 Τρέσσοι Ἄϊδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσω,
 Τιτηνὲς δ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρυθεν ἐὼν μένος, εἵλετο δ' ὄπλα,
 Βροντῆν τε σieroπῆν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
- 855 Πληξεν ἅπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πᾶσας
 Ἔσπρεσε δεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 Ἦριπε γυιωθεὶς, σιενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακλός,
- 860 Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης,
 Πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἄτμῃ δεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' ἐντρήτου χοάνοιο
 Θαλφθεὶς, ἢ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
- 865 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑπ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον ἐυρύν.

Ἐκ δὲ τυφώος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,

870 Νόσφι Νότου, βορέω τε, καὶ ἀργέσῃω Ζεφύροιο·

Οἱ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψ αὔραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν,

Αἱ δὲ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ δύνουσιν ἀέλλῃ·

875 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι, διασκιδνᾷσί τε νῆας,

Ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεσθαι ἀλκῇ

Ἄνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον,

Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν

Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

880 Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Ἄντάρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,

Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι,

Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν,

Γαίης φραδμοσύνησιν, Ὀλύμπιον ἐυρύοπα Ζῆν,

885 Ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμᾶς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον δέτο Μῆλιν,

Πλείστῃ θεῶν εἰδυῖαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὸν γλαυκῶπιν Ἀθήνην

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

890 Ἀιμυλίοισι λόγοισιν, ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,

- Γαίης φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος.
 Τὼς γὰρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰιγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
- 895 Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
 Ἴσον ἔχουσιν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἡμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 Ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 900 ὧς δὴ οἱ φράσσαίτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
 Αἵ τ' ἔργ' ὠραίουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
 Μοίρας δ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 905 Κλωθὴ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄλροπον· αἱ τε διδοῦσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρηγους,
 Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαίην, καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερκομενάων
 Λυσιμελῆς· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἥ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Αἰδωνεὺς

Ἦρπασεν ἥς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.

915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,

Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο

Ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλῖαι, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.

Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Ἰμερὸν ἑλὰ γόνον περὶ πάντων οὐραनिῶνων,

920 Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγεῖσα.

Λοισθοτάτῃν δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτιν.

Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρην, καὶ Ἐιλείθυιαν ἔτικλε,

Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,

925 Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστροφον, ἀτρυτώνην,

Πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ἠφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃτι μιγεῖσα

Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ)

Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον οὐραनिῶνων.

930 Ἐκ δ' Ἀμφιρίτης καὶ ἐρικλύπου Ἐννοσιγαίου,

Τρίτων ἑυρυβίης γένετο μέγας· ὃς τε θαλάσσης

Πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακλῖ

Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρῃ

Ῥινοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικλεν

935 Δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρῃ πτολιπόρθῳ,

- Ἄρμονίην δ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος δέτ' ἄκοιτιν.
 Ζήνι δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβάσα.
- 940 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν,
 Μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον θνητῇ. νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληεῖν,
 Μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
- 945 Ἀγλαίην δ' Ἡφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
 Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
 Κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω δῆκε Κρονίων.
- 950 Ἦβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς,
 Ἴς Ἡρακληῆος, τελέσας σπονδόντας ἀέθλους,
 Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
 Αἰδοίην δέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι·
 Ὀλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
- 955 Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
 Περσηὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο,
 Κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο

- 960 Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
 Ἡ δέ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃτι
 Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἐχούτες,
 Νῆσοι τ', ἥπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.
- 965 Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσατε ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐυνηθεῖσαι
 Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
- 970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,
 Νειφ' ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 Ἐσθλόν· ὃς εἰς' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἐθήκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
- 975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσεῆς Ἀφροδίτης,
 Ἰνὼ καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον,
 Ἀυτονόῃν δ', ἣν γῆμεν Ἀριστᾶϊος βαθυχαίτης,
 Γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Κούρῃ δ' Ὠκεανοῦ Χρύσαορι καρτεροθύμῳ
- 980 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

- Βοῶν ἔνεκ' ἐίλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῇ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
 985 Ἀιθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἴφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 990 ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετᾶων,
 Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας σπονόμεντας ἀέθλους,
 995 Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
 Ὑβριστῆς Πελίδης, καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὦκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτιν.
 1000 Καί ῥ' ἤγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσони ποιμένι λαῶν,
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἀλίοιο γέροντος,
 Ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃλῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.

Πηλεΐ δὲ δμηθεΐσα θεὰ Θέτις ἀγρυρόπεζα

Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Ἀινείαν ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθήρεια,

Ἀγχίση ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,

1010 Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπλύχου, ὕληέσσης.

Κίρκη δ' Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,

Γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι

Ἄγριον, ἡδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·

Οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων

1015 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἀνασσον.

Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων

Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐννηθεῖσαι

Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι

1021 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ *καὶ* ΗΜΕΡΑΙ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ καὶ ΗΜΕΡΑΙ.

- Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
 Δεῦτε δὴ ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥητοὶ τ' ἄρρητοί τε Διὸς μέγαλοιο ἔκητι.
- 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει.
 Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει.
 Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναιει.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἰῶν τε· δίκη δ' ἰθύνει Δέμισσας
- 10 Τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.
 Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἕισι δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
 Ἡ δ' ἐπιωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόελμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
- 15 Σχετλίη· οὗτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης,
 Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν·

- Τὴν δ' ἐτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
 20 Ἦ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐλείρει.
 Ἔϊς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἐργοιο χατίζων
 Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 Ἔϊς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκλων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
 Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νείκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἑόντα.
 30 ὦρῃ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
 ὦι τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατὰκειται
 ὦραϊος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν·
 Τοῦ κεκορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμας' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον εἶσθαι
 35 ὦδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
 Ἰθείησι δίκαις, αἷ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἱ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι·

- 40 Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμῖσιν παντὸς,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
- 45 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,
 Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
- 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάϊς Ἰαπετοῖο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον·
 Τὸν δε χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδῶς,
- 55 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπεύσας;
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
- 60 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὑδεὶ φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπά εἴσκειν

- Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαιδαλον ἰσλὸν ὑφαίνειν·
 65 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇ Ἀφροδίτην,
 Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 Ἐν δὲ δέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 70 Ἀντίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 Ὅρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 ὦραι καλλίκομοι στέφον ἀνθεσιν ἐιαρινοῖσι·
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σλήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 Ψεύδεά δ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκλύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώρην· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφησῆσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
 85 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμψειν
Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Ἀντάρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.

Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεύσκουσι.

Ἀλλὰ γυνή χειρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα,

95 Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.

Μούνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι

Ἐνδον ἐμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ δύραζε

Ἐξέπλη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,

Ἀιγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.

100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτι

Ἀυτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι

Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.

105 Οὕτως οὔτι πού ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω

Εὖ καὶ ἐπιστάμενως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

- Χρύσειον μὲν πρότις ἴα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 110 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Ὅι μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἐζών, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος. οὐδέ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 115 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Θνησκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἄρουρα
 Ἀυτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελήμοι
 120 Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμονές ἐισι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς,
 Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 125 Ἥρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ οὔτε φυῇ ἐναλίγκιον, οὔτε νόημα.
 130 Ἄλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

- Ἄλλ' ὅταν ἠβήσῃε, καὶ ἠβης μέτρον ἵκοιτο,
 Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 135 Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
 Ἦθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἦ δέμιν ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειλα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὐνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 140 Ἀυτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες Διὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμψης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
 145 Ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρης
 Ἔργ' ἐμελε σιονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
 Ἦσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
 Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
 150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἴκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφέλερῃσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς ἐυρώεντα δόμον κρυεροῦ αἶδαο,
 Νώνυμοι· Δάναῖος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας

155 Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Ἀντ' ἄρ' ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Αὔθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἄνδρῶν ἡρώων Δεῖον γένος, οἱ καλέονται!

160 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπ' ἄπ' ὤλῳ Θήβῃ Καδμηϊδὶ γαίῃ
 ὄλεσε μαρναμένους μῆλων ἐνεκ' Ὀιδιπόδαο·

Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης

165 Ἔς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἐνεκ' ἠϋκόμοιο·

ἔνθ' ἦτοι τοὺς μὲν Δανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἦθε' ὀπάσας

Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.

Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.

170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες

Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,

Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν

Τρὶς τοῦ ἔτους δάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπωτοισι μετεῖναι

175 Ἄνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε Δανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.

Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον. οὐδὲ ποτ' ἤμαρ

Πάυσονταί καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ

Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

Ἄλλ' ἐμψης καὶ τοῖσι μεμίξεῖται ἐσθλὰ κακοῖσιν.

180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,

Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.

Οὐδὲ πατὴρ παιδεσσῶ ὁμοῖος, οὐδὲ τι παῖδες,

Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,

Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἐσσεῖται, ὥς τὸ πάρος περ·

185 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.

Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι

Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες. οὐδὲ μὲν οἱ γε

Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,

Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἐσσεταί, οὔτε δικαίου,

Οὐτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκλήρα καὶ ὕβριν

Ἄνερα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς

Οὐκ ἐστὶ. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμεῖται.

195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν

Δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ στυγερῶπης·

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης,

Λευκοῖσιν φάρεεσσι καλυψαμένῳ χροά καλόν,

Ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτον προλιπόντ' ἀνθρώπους

200 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσε'ται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεὺς ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.

Ὡδ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδὸνα ποικιλόδειρον,

Ἵψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·

205 ἥ· ἔλεον, γναμῶτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,

Μύρε'λο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικραλέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων,

Τῇ δ' εἷς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγῳ καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·

Δεῖπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.

210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφέρειζεν·

Νίκης τε σῆρεται, πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἀκουε δίκης, μὴδ' ὕβριν ὀφελλε.

Ἵβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς

215 Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,

Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω·

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.

220 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι Δέμισ'τας.

Ἡ δ' ἔπειτα κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἡθεα λαῶν,

Ἥρα ἔσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,

Οἱ τὲ μιν ἐξελάουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἐνειμαν.

225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν

Ἰθείας, καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,

Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·

Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς

Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ἐυρύοπα Ζεὺς,

230 Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,

Οὐδ' ἄτη· θαλίσσης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυς

Ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·

Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·

235 Τίκλουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·

Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν

Νείσσουνται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,

Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται ἐυρύοπα Ζεὺς.

240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,

Ὅς τις ἀλιτράινει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.

Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·

Οὐδὲ γυναῖκες τίκλουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι

245 Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε

Ἦ τῶν γε σῖρατὸν ἐυρὺν ἀπώλεσεν, ἥ τό γε τεῖχος,

Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καλαφράζεσθε καὶ αὐτοὶ

Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

250 Ἀθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκησι

Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

Τρις γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη

Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες Δητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,

255 Ἥρα ἐσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

Κυδνὴ τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Καὶ ῥ' ὁπότ' ἂν τίς μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,

Ἀντίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳ

260 Γηρύει' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἀπολίσῃ

Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

Ἄλλη παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους,

Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε·

265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων·

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,

Καὶ νῦν τάδ', αἰκ' ἐτέλῃσ', ἐπιδέρκεται· οὐδέ ἐλίθει

Οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐνλὸς ἐέργει.

- 270 Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μήτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μελὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
- 275 Καὶ νῦ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
 Ἰχτύσι μὲν καὶ θηροῖ καὶ οἰωνοῖς πελτεεινοῖς,
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
- 280 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ ἐνρύοπα Ζεὺς·
 Ὃς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας
 Ψεύσειναι, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη,
 Τοῦδε τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
- 285 Ἄνδρὸς δ' ἐυόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν τοι κακότηλα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρώτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
- 290 Ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὀρθιος οἶμος ἐπ' αὐτῇν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ῥηϊδίη δ' ἡπειλα πέλει, χαλεπὴ περ' ἐοῦσα·

- Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
 Φρασσάμενος τὰ κ' ἐπεῖλα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 295 Ἐσθλὸς δ' αὖτ' ἀκείνους, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
 Ὅς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετιμῆς
 Ἐργάζεαι, Πέρση, δῖον γένος, ὃφρά σε λιμὸς
 300 Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ εὐστέφανος Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βίотου δὲ τεινὴν πίμπλησι καλήν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ·
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφήνεσσι κοθούροις ἱκελος ὀρμὴν,
 305 Οἷ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 Ἐσθόντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἐστὼ μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραίου βίотου πλήθωσι καλῖαι·
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοὶ τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀερσούς·
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,
 315 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

Ἐἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.

Ἄιδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει·

Ἄιδῶς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεσαι ἢ δ' ὀνίνησι.

Ἄιδῶς τοι πρὸς ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον.

320 Χρήματα δ' οὐχ ἄρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.

Ἐἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔληται,

Ἦ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, (οἷά τε πολλὰ

Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ

Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ)

325 Ρεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι

Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

Ἴσον δ' ὅς τ' ἐκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει·

Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι

Κρυπταδίης ἐννῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων·

330 Ὅς τέ τευ ἀφραδίης ἀλιτράινεται ὀρφανὰ τέκνα·

Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ

Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.

Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαιέται, ἐς δὲ τελευτῇν

Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,

Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηνία καίειν.

Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι δύεσσί τε ἰλάσκεσθαι,

- Ἦ μὲν ὅτ' ἐυνάξῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
 340 Ὡς κέ τοι ἱλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
 Ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ κλήρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἑᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιστ' αὖ καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 345 Γεῖτονες ἄζωστοι ἐκίον, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἐμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μέλρεισθαι παρὰ γείτονος· εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 Ἀντὶ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶκε δύνηαι.
 Ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὑστέρον ἄρκιον εὖρῃς.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντ' αὖ φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
 Ὡς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δοίῃ,
 Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὅν κατὰ θυμόν.
 Ὡς δὲ κεν αὐτὸς ἔλῃται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 Καί τε σμικρὸν ἐόν, τότ' ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,

- Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
Ὡς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὁδ' ἀλύξεται αἶθοπα λιμόν.
Οὐδὲ τόγ' εἶν οἴκῳ κατακείμενον ἄνερα κήδει.
- 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ δύρηφι.
Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
Χρηρίζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πνυθμένι φειδῶ.
- 370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἐστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα δέσθαι.
Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω,
Ἄιμύλα κωλίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
- 375 Ὡς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρώϊον οἶκον
Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξετ' ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
- 380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
Ὡδ' ἔρδειν· ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.
Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενῶν
Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσσομενῶν.

- 385 Αἰ δὴ τοι νύκλας τε καὶ ἡμαῖα τεσσαράκοντα
 Κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
 Φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήεντα
- 390 Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον
 Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶλειν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι, εἰ χ' ὄρια πάντ' ἐθέλησθα
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἑκάστα
 Ὄρι' ἀέξειναι, μὴ πως τὰ μεταξὺ χατίζων
- 395 Πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμείρησω. ἐργάζεω, νήπιε Πέρση,
 Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διέλεκμήραντο.
 Μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
- 400 Ζητεύης βίον κατα γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρίς τάχα τεύξεαι. ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλ' ἀγορεύσεις.
 Ἀχρεῖος δ' εἶναι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
- 405 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
 Κτηλὴν οὐ γαῆετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἔποιλο.
 Χρήματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἄρνῃται, σὺ δὲ τητᾶ.

Ἦδ' ὄρη παραμείβηται, μινύθη δέ τοι ἔργον.

410 Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὖριον ἐς τ' ἐννηφιν.

Ὅυ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλὴν,

Ὅυδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει,

Ἄϊεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.

Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο

415 Καύματος ἰδαλίμου, μελοπωρινὸν ὀμβρήσαντος

Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρῶς

Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστήρ

Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων

Ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκλὸς ἐπαυρεῖ.)

420 Ἦμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ

Ὕλῃ, φύλλα δ' ἐραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·

Τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὄριον ἔργον.

Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,

Ἄξονά δ' ἐπὶ τριπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὔτω·

425 Ἐἰ δέ κεν ὀκτώποδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,

Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ.

Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὖρης,

Ἐἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,

Πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώταλός ἐστιν·

430 Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς ἐν ἐλύματι πῆξας

Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ιστυβοῇι.

Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,

Ἀυλόγυον καὶ πηκλόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.

Εἰ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσι βάλοιο.

435 Δάφνης δ' ἡ πτελέης ἀκιώτατοι ιστυβοῆες.

Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην· βόε δ' ἐνναελήρω

Ἄρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.

Ἦβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.

Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον

440 Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηὸς ἔποίλο,

Ἄρτρον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκλάβλωμον.

Ὅς κ' ἔρλου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,

Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ

445 Θυμὸν ἔχων· τοῦδ' οὐτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων

Σπέρματ' αὖ δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπλοίηται.

Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσης

Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγύιης·

450 Ἢ τ' ἄροτροῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖμαλος ὥρην

Δεικνύει ὀμβρηνοῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.

Δὴ τότε χορλάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας·

Ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·

- Ῥηίδιον δ' ἀπανηνασθαι, παρά δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φηοὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἀμάξαν,
 Νήπιος· οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἐκάλον δέ τε δούραθ' ἀμάξης,
 Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.
 Εὖ τ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
 460 Αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
 Πρῶτ' μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 Εἵαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπαλήσει.
 Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κούφίζουσιν ἄρουραν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων ἐυκηλήτειρα.
 465 Ἐνχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκλήν.
 Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
 Χειρὶ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυον ἐλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθεν
 470 Δμῶος, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματ' α κακκρύπτων· ἐυθημοσύνη γὰρ ἀρίστῃ
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστῃ.
 Ὡδέ κεν ἀδροσύνη σλάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξει.
 475 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεῦμενον ἔνδον ἐόντος.

- Ἐνοχθέων δ' ἵξεαι πολὺν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 Ἀυγάσσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Ἐἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα δῖαν,
 480 Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔέργων,
 Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θήσουσιναι.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος Αἰγίοχοιο,
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 485 Ἐἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τό δε κέν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἥμος κόκκυξ κοκκῦζει δρυὸς ἐν πελάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῃ ἡμαῖι, μὴδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν, μῆτ' ἀπολείπων.
 490 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι·
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μῆθ' ὥριος ὄμβρος.
 Πάρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην
 ὄρη χειμερίη, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 495 Ἰσχάνει· ἐνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
 Σὺν πενίῃ· λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρητίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

- 500 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λείσχη, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἶη.
 Δείκνυε δὲ δμώεσσι, δέρευσ' ἔτι μέσσου ἐόντος,
 Οὐκ αἰεὶ δέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
 Μῆνα δὲ Ἀθηναῖῶνα, κακ' ἡμαῖα, βούδορα πάντα,
 505 Τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν·
 Ὃς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου ἐυρέϊ πόντῳ
 Ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας
 510 Οὐρέως ἐν βήσσης πιλνᾶ χθονὶ πουλυβολεῖρῃ
 Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσα βοᾶ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέξε' ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα καλᾶσκιον. ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
 515 Καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,
 Οὔνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
 Ἴς ἀνέμου βορέου. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
 520 Ἦτε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χροά, καὶ λίπ' ἐλαίῳ

- Χρिसαμένη, νυχίη καταλέξεῖται ἐνδοθεν οἴκου
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσῃος ὄν πόδα τένδει,
 525 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἡθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι.
 Ἄλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑλήκοῖται
 530 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρῦα βησσήεντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὕδας ὀρᾶται,
 535 Τῶ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκῇν.
 Καὶ τότε ἔσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 540 Μήδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφι κλαμένοιο
 Ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκάσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπότεν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
 545 Ἦτοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν

- Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἔν' οὐαῖα μὴ καταδεύη·
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσόντης·
 Ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Ἄηρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 550 Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
 Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
 555 Μήποτε σ' οὐρανόθεν σκολόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον δείῃ, καθά δ' εἵματα δεύσῃ·
 Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι. μείς γάρ χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος δ' ὥμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 560 Ἄρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπὶ ῥόθοι ἐνφρόναι εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκεν αὖθις
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
 Εὖ τ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
 565 Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότ' ἀστὴρ
 Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόῃ Πανδιονίς ὥρτο χελιδὼν

Ἔς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰσλαμένοιο.

- 570 Τὴν φθάμενος οἶνας περιλαμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἄλλ' ὅποτ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν' φυτὰ βαίνη,
 Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
 Ἄλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν·
 Φεύγειν δὲ σκιερούς Δώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 575 Ὄρη ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἡέλιος χροά κάρφη·
 Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὅρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη·
 Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ἦώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔρλου·
 580 Ἦώς ἥτε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσι τίθησιν.
 Ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἰχέτα τέτλιξ
 Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, δέρεος καμαλώδεος ὥρη,
 585 Τῆμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος·
 Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφανρότατοι δέ τε ἄνδρες
 Ἕσιν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄξει,
 Ἀυαλέος δέ τε χρῶς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἷη πεῖραιή τε σκιὴ καὶ βύβλινος οἶνος,
 590 Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκύης,

- Πρωλογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Ἄντιον ἐυκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
 595 Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
 Τρις δ' ὕδαλος προχέειν, τὸ δὲ τέτραλον ἰέμεν οἶνου.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
 Χώρῳ ἐν ἐναεῖ, καὶ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλῶϊ.
 600 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βίον κατάρθηναι ἐπάρμενον ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 Δίξεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν. μὴ φεῖδεις σίτου·
 605 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοῖλος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.
 Χόρῳ δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βουσι καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι·
 Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 610 Ὀυρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ὡ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεψε οἴκαδε βότρυς.
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας.
 Πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθείος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

- 615 Πληϊάδες δ' Ὑάδες τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος
 Δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἄρότου μεμνημένος εἶναι
 Ὠραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἥμερος αἰρῇ,
 Εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
- 620 Φεύγουσαι πίπλωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δῆ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
- 625 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀένλων,
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
 Εὐκόσμως ὀλοίσας νηὸς πλερὰ ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' ἐνεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
- 630 Αὐτὸς δ' ὦραϊον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρῳ
 Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 Ὡσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.
- 635 Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Ἀιολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.

Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

640 Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Τύνη δ', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι

Ὀραίων πάντων, περὶ ναυιλίης δὲ μάλιστα.

Νῆ' ὀλίγην ἀινεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία δέσθαι.

Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος

645 Ἔσσεται, εἴ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.

Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀειφρόνα θυμὸν,

Βούλῃαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῇ,

Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὐ τέ τι ναυιλίης σεσοφισμένος, οὐ τέ τι νηῶν.

650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Ἀυλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ

Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν

Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος

655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ

Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά με φημι

Ἕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶεντα.

Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἐλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,

Ἐνθά με τοπρῶτον λυγυρῆς ἐπεβησαν αἰοιδῆς·

660 Τόσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεΐδειν.

Ἡμεῖα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡέλιοιο,

Ἐς τέλος ἐλθόντος Δέρεος καματώδεος ὥρης,

665 Ὡραῖος πέλεται Δηνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα

Καυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσσειε θάλασσα,

Ἐἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

670 Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπῆμων,

Εὐκηλος· τότε νῆα Δοὴν ἀνέμοισι πιθήσας

Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.

Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκονδε νέεσθαι·

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

675 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἀήτας.

Ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν,

Ἡμος δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη

680 Ἰχθυος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη

Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα·

Εἰαρινὸς δ' οὔτος πέλεται πλόος· οὐ μιν ἐγωγε

Αἰνῆμ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

Ἄρπ ακλός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
685 Ἄνθρωποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα

Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·

690 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.

Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰείρας,

Ἄξονα κανάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀριστός.

695 Ὠραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,

Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων,

Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὥριος οὔτος·

Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώη, πέμπῳ δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξης.

700 Τὴν δὲ μάλιστ' αὖ γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμης.

Ὅυ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἀμεινον

Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ρίγιον ἄλλο

Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα

705 Εὖει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὦμῳ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·

Εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ,

710 Ἦ τι ἔπος τ' εἰπὼν ἀποθύμιον, ἥ καὶ ἔρξας,

Δὺς τόσα τίννυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις

Ἠγήτ' ἐς φιλότῃα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,

Δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοίῃ ἄλλον

Ποιεῖται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

Μηδὲ κακῶν ἑταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσλήρα.

Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ

Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων·

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

720 Φειδωλῆς, πλείσῃ δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἵποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσαιο.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπρόμελος εἶναι

Ἐκ κοινοῦ· πλείσῃ δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστῃ.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον

725 Χερσὶν ἀνίπτουσιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δὲ τ' ἀράς.

Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ κε δύῃ, μεμνημένος, ἐς τ' ἀνιόντα,

Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκλὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,

730 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἕασσιν.

Ἐξόμενος δ' ὄγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδῶς,

Ἦ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας ἐνερκέος ἀνλῆς.

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου

Ἐσλίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοσλήσαντα

Σπερμαίνειν γενεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδωρ

Ποσσι περᾶν, πρὶν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,

Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδαλι λευκῷ.

740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτός,

Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

Μηδ' ἀπὸ πεντόξοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ

Αὔον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεν

745 Πινόντων, ὅλοή γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδέ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,

Μή τοι ἐφεξομένη κρώζη λακέρυζα κορώνη.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκλων ἀνελόντα

Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.

750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ὅν γάρ ἄμεινον)

Παῖδα δυωδεκάταϊον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήνορα ποιεῖ·

Μηδὲ δυωδεκάμηνον. ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.

- Μηδὲ γυναικεῖφ λουτρῶ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἄνερα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐστὶ ἐπὶ καὶ τῷ
 755 Ποινὴ· μήδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν αἰδήλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσῶ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προροέντων,
 Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν· μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 Μηδ' ἐναποψύχειν. τὸ γὰρ οὐ τοι λωῖόν ἐστιν
 760 ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
 Ρεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὐτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἦντινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ ἀντή.
 765 Ἥμαλ' αὖ δ' ἐκ διόθεν πεφυλασμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
 Πεφραδέμεν δμῶεσσι. τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥδ' ἀρμαλὴν δατέασθαι,
 Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
 770 Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἥμαρ.
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε δὺω γε μὲν ἥμαλ' αὖ μηνὸς
 Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
 Ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί·
 775 Ἡ μὲν, οἷς πείκειν, ἡ δ', εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.

Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.

Τῇ γάρ τοι νεῖ νῆματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης

Ἡμαλος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.

Τῇ δ' ἰσλὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιλό τε ἔργον.

780 Μηνὸς δ' ἰσλαμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι

Σπέρματος ἀρξασθαι. φύλᾳ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίσῃ.

Ἐκλῆ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φύλοισιν.

Ἄνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,

Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἂρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτη, κούρη τε γενέσθαι

Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων,

Σηκὸν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ.

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ κε κέρλομα βάζειν,

Ψεύδεά δ' αἰμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.

790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτη κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον

Γαμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτη ταλαεργούς·

Ἐικάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἥμαλι, ἰσλορα φῶτα,

Γείνεσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρη δέ τε τεῖρᾱς

795 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ ἐιλίποδας ἔλικας βοῦς,

Καὶ κύνα καρχαρόδοντα, καὶ οὐρῆας ταλαεργούς

Πρηϋνεῖν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ

Τεῖράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός δ' ἰσλαμένου τε.

Ἄλγεα θυμοβορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.

800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοῖλιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας, οἱ ἐπ' ἐργμαῖι τούτῳ ἄριστοι
 Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφοπολεύειν,
 Ὅρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.

805 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκλῆν
 Εὖ μαλ' ὀπιπτεύοντα ἐὺτροχάλῳ ἐν ἁλῳῃ
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
 Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πηγνυσθαι ἀραιάς·

810 Ἕινὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίσῃ δ' Ἕινὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλή μὲν γάρ τ' ἡδὲ φύλευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 Ἄνερι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτέ πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίσῃν

815 Ἄρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα δεῖναι
 Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
 Νῆα πολυκλήϊδα δοῖν εἰς οἶνοπα πόντον
 Ἐιρύμεναι. παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι·
 Τετράδι δ' οἶγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ

820 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίσῃν,
 Ἡοῦς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.

Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.

Ἄι δ' ἄλλαι, μετάδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι,

Ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀινεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

825 Ἄλλοτε μητρυνὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὀλβιος ὅς τάδε πάντα

Ἐιδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,†

Ὅρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η ΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἷη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἦλυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνῃ, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρύωνος.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο δηλυτεράων
 5 Ἐιδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 Τάων ἅς θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἐυνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
 Τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 Ὡς οὔπω τίς ἔτισε γυναικῶν δηλυτεράων.
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱφὶ δαμάσσας,
 Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσάκεας Καδμείους,
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἐναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 15 Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Ἡλεκτρυώνης,

Πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἦς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ κατὰφλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἄνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

- 20 Ὡς γὰρ οἱ διέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπείγेलο δ' ὅττι τάχιστα
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ διόθεν δέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνεῖοντες,
- 25 Λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἔσποντο· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδιόων λαοῖσι· πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἄλλην μῆτιν ὑφαίνει μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφησῆσιν ἀρῆς ἀλκίῃρα φυτεύσῃ.
- 30 Ὡρτο δ' ἀπ' Οὐλύμωιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 Ἰμείρων φιλότητος εὐζώνοιο γυναικὸς
 Ἐννύχιος· τάχα δ' ἵξε Τυφάονιον, τόθεν αὔθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο δέσκελα ἔργα.
- 35 Ἀυτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρυώνης
 Ἐυνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
 Αυτῇ δ' Ἀμφίρυνων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας

- 40 Ὄρ' ἰέναι, πρὶν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιδήμεναι ἐννῆς·
 Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἰνυῖο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασλὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
 Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ·
 Ὡς ῥα τότε Ἀμφιρῦων χαλεπὸν πόνον ἐκλολυπεύσας,
 45 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἐλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιλί,
 Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω,
 Θήβῃ ἐν ἐπὶ τρυφῇ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἧσιν.)
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸνδ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖν.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίῳ,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γε δορυσσόφῳ Ἀμφιρῦωνι,
 55 Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγείσα,
 Τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳ, θεῶν σημαντορι πάντων·
 Ὡς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἐστιάοτ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἐκλυπον ὠκέες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι· κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει,

- Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρμαλα δ' ἐνυποῖηλα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον
 65 Ἴππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύνος ἀμύμων,
 Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
 Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ ἐυχωλέων οὐκ ἐκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰόλαου;
 75 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιθαραῖσι μέλεσιν.
 Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
 ἦ ῥως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλλατε πάντων,
 ἦ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 80 ἦ λιν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θῆβην
 ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πλολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἐνεκ' ἐυρυμετώπων.
 Ἰκέτο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
 85 ἦ δίκη ἐσθ' ἰκέτησι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.

- Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἡλεκτρυνῶνῃ
 Ἡὶ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἅμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι, οὔτε νόημα,
 Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 90 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφέτερους τε τοκῆας,
 Ὡχέλο τιμήσων ἀλιτῆμενον Ἐυρυσθῆα,
 Σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων. ἥ δ' οὐ παλινάσρετός ἐστιν.
 Ἀντάρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἐχ' ἡνία φοινικόεντα
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρέσι θάρσος ἀέξων,
 Ἴθὺς ἔχειν δοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος Ἴππων,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κλύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 Ὃς νῦν κεκληγῶς περιμαίνειται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοίβου Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἀνακτος.
 Ἦ μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἅλῃαι πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμηλος Ἰόλαος,
 Ἦθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 105 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλῃα.
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα

- Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός δ' ἡμέτερόν τε
 110 Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβηλον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἴφικλείδην δειδίξεσαι· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 Οἱ δὴ σφι σχεδὸν εἴσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπιδα σλήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα Δοῖνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἡρώς, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 Ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 120 Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 Πάντη ἀνασῶρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνῃαι.
 Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαείνου,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 Δεύτερον αὖ δώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
 125 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον σπονόμεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἐντοσθεν οἷστοι
 Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

Πρόσθεν μὲν Δάναλόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες· αὐτὰρ ὀπισθεν
 Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 135 Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἐγχος ἀκαχμένον εἴλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐϋτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἰρύλο κάρη Ἡρακλῆος Δείοιο.

ΧΕΡΣΪ γέ μὲν σάκος εἴλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
 140 Οὐτ' ἐρῶρξε βαλὼν, οὐτ' ἐθλασε, Δαῦμα ιδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιλάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπές ἦεν, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πλύχες ἠλήλαντο.
 Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἦεν φόβος, οὔτι φατειὸς,
 145 Ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
 Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλήτο στόμα λευκὰ θεώνων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο φῶτων
 150 Οἳ τινες ἀντιδίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' αἶδος εἴσω
 Ἀυτῶν· ὁστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
 Σειρίου ἀζελέοιο κελαινῇ πύθειαι αἶη.
 Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλῖωξίς τε τέτυκτο·

- 155 Ἐν δ' ὀμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκλασίη τε δεδήει.
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον· ἐν δ' ὀλοή κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεοῦταλον, ἄλλον ἄουλον,
 Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν.
 Εἶμα δ' ἐχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοίνεον αἵματι φῶτων,
 160 Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβριθυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαιὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
 Δώδεκα· ται φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῆϊ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ πέλεν, εὔτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιρρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἐργα.
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
 Κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 Ἔς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σλίχες ἦϊσαν· οὐδέ νυ τώ γε
 Οὐδέτεροι τρεέτην· φρίσσον γε μὲν ἀυχένας ἄμφω.
 Ἦδη γάρ σφιν ἐκεῖτο μέγας λῆς, ἄμφι δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραξ'. οἱ δ', ἀυχένας ἐξεριπόντες,
 175 Κεῖατο τεθνειῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτεόντε μάχεσθαι,
 Ἀμφοτέροι, χλούναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.

- Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων ἀιχμητῶν,
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἀνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 180 Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμψυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρης,
 Θησέατ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
 185 Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστῆν,
 Ἄρκλον δ', Οὔριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναϊκτῆν ὥσεί ζωοὶ περ ἐόντες,
 190 Ἐγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐλοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσλασαν ἵπποι
 Χρύσει· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλιος Ἄρης
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικόεις, ὥσεί ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
 ἔσλασαν, ἰέμενοι πόλεμον κατὰδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελεΐη Τριτογένεια,
 Τῇ ἰκέλη, ὥσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσεῖην τε τρυφάλειαν,
 200 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄχελο φύλοπιν αἰνῆν.

- Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
 Κρυσεῖη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐσφάωντο,
 205 Ἄθανάτων. Ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις ἐικυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέρου,
 Κλυζομένῳ ἵκελος· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
 210 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυόοντες,
 Νηχομένοις ἵκελοι· δοιοὶ δ' ἀνάφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκλαῖς
 Ἦστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρήψοντι ἰοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠὺκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκεος ποσὶν, οὐθ' ἐκὰς αὐτοῦ·
 Θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐσθήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 220 Χρύσειον· ἀμφὶ δέ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἐκεῖτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετὰφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου

- Γοργοῦς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ιδέσθαι,
 225 Ἀργυρέη· δύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
 Χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακλός
 Κεῖτ' Αἴδος κυνέη, νυκλὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Ἀυλὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίβοντι ἐοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιλαίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαλαὶ ἐρρώοντο,
 Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μέγαλ' ὀρυμαγδῷ
 Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντι
 Δοιῶ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρβῶντε κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 Ἄγρια δερκομένω. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
 Πολλοὶ μὲν κέαλο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
 Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύρρων
 Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύοντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 245 Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
 Ἀθρόοι ἐκλίσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι

- Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐλοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὁδόντας,
 250 Δεινωποὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ', ἀπλητοὶ τε
 Δῆριν ἔχον περὶ πίπλοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱέντο
 Αἶμα μέλαν πῖνεν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπλοντα νεότατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδόςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον εἰς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 Αἶμαλος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσλασαν· ἡ μὲν ὑφῆσσαν,
 Ἄλροπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 260 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν πρεσβυλάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θεμήνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσλήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 265 Χλωρὴ, αὐσλαλέη, λιμῷ καταπέπληνυα,
 Γουνοπαχῆς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δὲ ἀπληλὸν σεσαρυῖα
 Εἰστήκει· πολλή δὲ κόνις κατενήνοθεν ὄμους,

- 270 Δάρκυσι μυδαλήη· παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 Ἐπὶ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσώτρου ἐπ' ἀπῆνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα· πολὺς δ' ὑμέναιος ὁρώρει.
- 275 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶν. ταὶ δ' ἀγλαίῃ τεθαλυῖαι
 Πρόσθ' ἔκιον· ταῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 Ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
- 280 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα·
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες, ὑπ' ἀνλητηήρι δ' ἑκαστός,
 Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλῖαι τε χοροὶ τε
- 285 Ἀγλαῖαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρικον χθόνα δίαν, ἐπιστολάδην δὲ χιλῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον. οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξεῖσι κορωνιόωντα πέτηλα
- 290 Βριθόμενα σλαχύων, ὥσεϊ Δημητερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλωήν.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

- Ὅι δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λευκοὺς καὶ μέλανας βόλβους, μελῶν ἀπὸ ὄρχων,
 295 Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν.
 Ὅι δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
 Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν οὖν παίζοντι ὑπ' αὐλητῆρι ἑκάστος
 300 Βριθόμενος σλαφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρκαρόδοντε κύνε πρό,
 Ἰέμενοι μαπείν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 305 Πᾶρ δ' αὖτοῖς ἱπωῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
 Ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.
 310 Ὅι μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον. οὐδέ ποτέ σφιν
 Νίκη ἐπενύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι εἰοκῶς·
 315 Πᾶν δὲ συνείχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

- Κύκνοι ἀερσιπώται μεγάλ' ἤπυνον· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκλύπῳ, οὐ διὰ βουλὰς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε σίβαρόν τε,
 320 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἰππείου δόρε διφφρου,
 Εἵκελος ἀσπεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
 Δίφφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας δαρσύνουσ' ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοί, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
 Εὖτ' ἂν δὲ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσης,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Ἄνδρ' δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 335 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
 Ἀψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νῦν τοι αἰσιμόν ἐστιν
 Οὐθ' ἵππους ἐλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 ὣς εἰποῦς ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεάων,

- Νίκη^ν ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 Ἐσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος
 Σμερδαλέον^τ δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 Ῥίμφ' ἔφερον δοὺν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδ' ἀνασείσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ δυνέλλῃ,
 Κύκνος δ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειτ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὄξεϊα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακληεΐη·
 350 Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 Ἄνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἱδριες εἰμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὖξοον, ἠδὲ κελεύθου
 Εἵκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἐς Κήϋκα ἀνακτα. ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐλός·
 Τοῦ γὰρ ὀπύεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὁ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτήν
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἢδη μὲν τέ ἐ φημὶ καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 Ἐγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 Ἀντίος ἔσθῃ ἐμεῖο, μάχης ἁμόλον μενεαίνων.

- Τρις μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἠρείσατο γαίῃ,
 Ὀυταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
 365 Πρηνῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἐγχεος ὀρμῇ.
 Ἐνθά κε δὴ λωβηλὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα·
 Ὡς ἐφατ'. οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελὶς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρμαϊας ἵππους.
 370 Δὴ τότ' ἄπ' ἐυπλεκέων δίφρων δόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
 Ἡνιόχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλιτριχας ἵππους·
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλιο
 375 Πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 Πολλαὶ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
 Αἰγειροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίων δ' ἀφίκωνται·
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκὸς,
 Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ' ἐκλύπε μητίετα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν ἀιματοέσσας,

- 385 Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἐφ' μεγαθαρσεῖ παιδί.
 Οἶος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἄνδράσι θηρευτῆς, δῆγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμῶθεις, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μασιχόντωντι
 390 Λείβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην,
 Ὅρθας δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 Τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἰππείου δόρε δίφρου.
 Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέτλιξ
 Ὄζω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 395 Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
 Καί τε πανημερίος τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροά Σείριος ἄξει.
 Τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι
 Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
 400 Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος·
 Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχῇ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
 405 Ὅι δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλη κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

- Πίονος, ἦν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
 Ἰφ' ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 410 Χώρου αἰδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
 Ὅς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν·
 Ἐνθ' ἦτοι Κύνκος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 415 Ὅυδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἐρύτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληεῖη
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 Ἀυχένα γυμνωθέντα δοῶς ὑπένερθε γενείου
 Ἥλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφῷ κέρσε τένοντε
 420 Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φῶλός.
 Ἥριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἥ ὅτε πέτρη
 Ἡλίβαλος, πληγεῖσα Διὸς ψολοέντι κεραυνῷ.
 Ὅς ἐριπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός.
 425 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 Δεινὸν ὁρῶν ὅσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅττι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
 430 Γλαυκιόων δ' ὅσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμους

- Ουρῇ μασλιγσων, ποσσι γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
 Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδέ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφίρρυονιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἐστὶν Ἄρης. ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 435 Ἐσσυμένως. ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ
 Ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀροῦσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλινδεῖται, ἥ δέ τε ἡχῇ
 Ἐρχεῖται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 Ὑψηλός, τῷ δὴ συνενεῖκεται, ἐνθα μιν ἴσχει·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὐλιος Ἄρης
 Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντίῃ ἤλθεν Ἄρης, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
 445 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν·
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσλασ' ἐμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
 Κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἐγχος

- Σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεῶτος,
 455 Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὄξυ,
 Ἔσουτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφίρρυονιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
 Οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἥλασαν αἰψ' ἐγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης
 465 Ἔς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἴππους μασλιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Ὕιός δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
 470 Ἴπποις ὠκυπόδεσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήυξ θάπτειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱ ῥ' ἐγγυς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
 Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
 475 Ἄρνην τ', ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

110 ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὅμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων,
Λητοίδης ἤνωξ', ὅτι ῥὰ κλειλὰς ἐκατόμβας
480 Ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκεύων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

